

Pratrum Minorum electio Ministri Provincialis debet fieri eodem die, quo Capitulum fuerit congregatum, T. 6. nu. 58. In Ordine FF. Minorum electiones Superiorum Majorum sunt per Compromissam limitatum, num. 78. In Ordine FF. Minorum quæ electiones fiant per schedulas secretas, & quæ per Ballotaciones, seu globulos? *cit.* T. 6. num. 341. & 342. Vide supra *ψ. Electiones Regularium.* Ordines Regulares hodie plerique sunt exempti, T. 31. nu. 108. Vide infra *ψ. Regulares & ψ. Religiosi.*

Ordo sumitur dupliciter, T. 11. num. 2. Ordo, seu sacra Ordinatio, quid? num. 3. & 4. Septem sunt Ordines juxta Theologos, juxta Canonistas novem, & quo mysterio? num. 5. & 6. Ordines alii sacri seu majores, num. 7. Alii minores seu non sacri; qui, & cur sic dicantur? num. 8. Prima tonsura an sit Ordo propriè dictus? num. 10. & *seqq.* Vide infra *Tonsura prima.* Episcopatus est Ordo propriè dictus, num. 26 & 27. Ordo Episcoporum quadripartitus est; & quomodo? n. 28.

Ordines singuli, quo tempore sint conferendi? T. 11. num. 30. & *seqq.* Quatuor Ordines minores quando conferendi? num. 31. Hi in quibusdam Ecclesiis conferuntur Feria sexta Quatuor Temporum, num. 32. Ordines Majores quo tempore sint conferendi? num. 33. Et quid de Episcopatu, num. 24. Ex privilegio Papali potest quis ordinari extra Tempora, num. 35. Potest pars Ordinationis differri in sequentem Dominicam, continuato tamen jejunio, num. 36. An in tali casu requiratur Jejunium naturale? num. 37. Vel sufficiat Ecclesiasticum? num. 38. Liceatque tunc sumere prandium, & collationem Vespertinam? num. 39. Religiosi communicationem privilegiorum habentes, an possint ordinari extra tempora à Jure statuta? num. 40. & *seqq.* usque ad num. 51. Quid intelligatur nomine Diei Festivi, quo tum Ordines minores, tum etiam virtute privilegiorum Ordines majores conferri possunt? num. 52. & *seqq.* Notabilis Declaratio S. Congregationis quoad hoc, num. 55.

Ordo potest dupliciter intelligi recipi, validè & licitè; & quid? T. 11. num. 56. Ordo ut validè recipiatur, quæ sufficiant? num. 57. & 59. Soli masculi sunt capaces Sacramenti Ordinis, num. 57. & 58. Nec recipitur sine Baptismo, numer. 59. Ordo ut licitè recipiatur, quæ requirantur? numer. 60. & *seqq.* Qualis ætas ad singulos Ordines requiratur? numer. 63. & *seqq.* Et quæ scientia? numer. 66. In Regularibus non requiritur tanta scientia, ac in aliis; & cur? num. 67. Titulus sustentationis requiritur ad Ordines Sacros, num. 69. Secus ad Ordines Minores, num. 70. Vide infra *ψ. Titulus.*

I. Ordines plures an possint eodem die cuipiam conferri, & recipi? T. 11. num. 160. & *seqq.* Quatuor Ordines minores de consuetudine pluribus in locis simul eodem die suscipi possunt, num. 160. & 167. Duo sacri Ordines eodem die nulli sunt conferendi, ne quidem Regularibus, nu. 161. Etiam si Metropolitanus id jubeat, num. 162. Nec etiam quando unus in sabbato, & alter Die Dominico, continuato jejunio confertur, num. 163. Et quid, si aliquis sit dispensatus, ut possit extra Tempora tribus Dominicis, vel Festivis diebus ordinari? num. 164. Episcopatus an possit eodem die recipi cum sacerdotio? num. 165. Stando Juri communi, non possunt quatuor Ordines minores simul eodem die unà cum subdiaconatu recipi, num. 166. Secus de consuetudine alicubi recepta, n. 167.

Ordines, an, & qui possint conferri per Episcopum qui renuntiavit Episcopatu? T. 13. num. 4. & *seqq.* Ordines, præsertim sacri, an ex privilegio Papæ possint conferri per Abbatem, vel alium sacerdotem? num. 14. & *seqq.*

Ordo sacer, an, & ad quod Beneficium Ecclesiasticum obinendum requiratur? T. 6. num. 220. & T. 14. num. 10. & *seqq.* Præficiendus Episcopatu debet saltem esse subdiaconus, *cit.* T. 4. num. 10. Ac successivè receptis aliis ordinibus, intra trimestre post obtentam Confirmationem consecrari, num. 11. Qualis Ordo requiritur in promovendis ad Abbatiam, Decanatum &c. num. 12. & *seqq.* Et in præficiendis Archidiaconatur vel Ecclesiæ Parochialis? numer. 16. & *seqq.* Aut Canonici Cathedralium, vel Collegiarum Ecclesiarum? num. 19. & 20. Præficiendi vel jam habeant Ordinem requisitum, vel sint in ea ætate, ut infra tempus à Jure statutum ordinari valeant, num. 21. Neque hodie circa talem ætatem potest Episcopus dispensare, ut antiquitè, num. 22. Clerici sunt arcti ad recipiendos Ordines, quos Beneficia requirunt, sub poena privationis horum, num. 23. Quid si Canones obstant, quo minus jam promotus ad Beneficium ob superveniens impedimentum ordinari valeat? num. 24. & *seqq.* Poena privationis Beneficii ob non receptum Ordinem debitum, olim solum incurrabatur post sententiam, ac præviâ monitione, num. 27. Idque quoad Abbatiam, Archidiaconatum &c. etiamnum procedit, num. 28. Secus de facto est dicendum de promotis ad Ecclesiæ Parochiales, si infra annum non ordinentur Presbyteri; nam vacat Ecclesiæ ipso jure, num. 29. Atque hoc ipsum procedit in Vicariis perpetuis Ecclesiarum Parochialium, num. 30. Non tamen in Ecclesiis Curatis non Parochialibus, num. 31. Neque rigor ille procedit in Ecclesiis Parochialibus Collegiatis, & assumptis ad eorum regimen, num. 32. Nec etiam in harum Præpositis, & Decanis, *ibid.* Sicut nec injus impeditur, quò minus infra annum ordinentur, num. 33. Poena privationis Ecclesiæ Parochialis non incurritur ipso jure ob neglectum Presbyteratum, donec annus integer sit completus, num. 34. Et tunc dicta Ecclesiæ non potest pro ea vice iteratò conferri illi, qui neglexit sic ordinari, numer. 35. Bene tamen pro alia vice, num. 36. Recipientes Ecclesiæ Parochialem abique animo suscipiendi Ordinem sacerdotii intra annum tenentur ad restitutionem fructuum, num. 37. Secus, si habuit talem annum assumendi Presbyteratum, licet postmodum non ordinetur, num. 38.

4. Ordo sacer an, & quando dissolvat sponsalia? T. 1. num. 229.

Ordo sacer impedimentum est dirimens, T. 6. num. 2. Non item Ordines minores, num. 3. Græci in majoribus constituti non possunt contrahere Matrimonium, bene tamen in illo antea contracto manere possunt, num. 4. Pueri ante usum rationis ordinati possunt nubere, numer. 5. Non item ordinati ante pubertatem, num. 6. & *seqq.* Vi ordinati possunt nubere, num. 8. Sicut etiam gravi metu injusto ordinati, num. 9. & *seqq.* Infantes vi vel metu ordinati, si postea tacitè, vel expressè votum ratificant, tenentur ad castitatem, num. 13. Ordines sacri Matrimonium prius contractum non dirimunt, num. 14. Contrahendum dirimunt solo jure Ecclesiastico, num. 15. & *seqq.* Potest proin Papa dispensare, ut sacerdotes & Episcopi nubant, num. 16.

5. Or-

P.

PACISCI, PACTUM.

I. Pactum, unde sic dicitur? T. 35. num. 1. Pactum, quid sit? num. 2. Et quomodo differat à Pollicitatione? num. 3. Ad pactum requiritur reciprocus duorum in idem consensus, n. 4. Pactum est nomen genericum; nec differt à Contractu & Transactione, nisi sicut genus à specie, num. 5. Pactum continet sub se omnes Contractus & Transactiones, n. 9. Cum eo tamen coincidit Contractus largè sumptus, n. 10.

Pacta alia sunt publica, alia privata, T. 35. num. 11. Alia expressa, alia tacita, num. 12. Reddens debitori chirographum, censetur tacitè debitum remittere; secus si reddat ei pignus, & cur? num. 13. Pacta in rem, seu realia; & Pacta in personam, seu personalia, quæ? In dubio censentur esse Pactum in rem, nu. 15. Pactum obligatorium, seu promissorium; & Pactum literatorium, quod? num. 16. Pactum nudum, quid, & unde sic dicitur? num. 17. Pactum vestitum, quid? num. 18. Pactum variis modis vestitur, num. 19. & *seqq.* Videlicet. I. Specifico nomine contractus, num. 20. II. Cohærentià cum Contractu nominato, num. 21. III. Per interventum rei, num. 22. IV. Litteris, seu proprio chirographo, n. 23. V. Vestimento verborum, seu per Stipulationem, n. 24. VI. Juramento &c. num. 25. VII. Juris auxilio, seu Legis assentià, num. 26.

Pactorum effectus, qui sint? T. 35. num. 27. Eorum primarius effectus, est obligatio naturalis, quam etiam Gentiles agnovissent, num. 27. Ex pacto cum subditis inito obligatur Princeps, num. 28. Pacta quæcumque ratione naturalis obligationis habent alios notabiles effectus, etiam pro Foro extetno, num. 29. & 30. Pariunt enim exceptionem, num. 30. Impediunt debiti soluti repetitionem &c. *ibid.* Ex pacto nudo an detur actio? num. 31. Affirmatur illud inspecto jure Canonico, num. 31. 32. & *seqq.* De rigore tamen Juris Civilis non datur actio ex pacto nudo, sed solum exceptio, nu. 35. & 36. Secundum hodiernos tamen mores etiam in Foro Civili datur actio ex pacto nudo; & cur? num. 37. Pactum nudum, an de facto detur? num. 31. & 37. Actio ex pacto nudo, quomodo vocetur? num. 38.

I. Pacta inire seu pacisci, possunt omnes, quibus non reperitur id prohibitum, T. 35. num. 39. & *seqq.* Pacisci prohibentur aliqui à natura, alii à Lege; & qui? num. 40. Impubes an pacisci valeant? num. 41. Et quid de Minoribus? num. 42. 43. & *seqq.* A lege quinam prohibeantur pacisci? num. 46. An sicut aliquis potest sibi pacisci, ita possit & alteri? num. 48. & *seqq.* Regulariter non potest quis pacisci alteri, num. 48. & 49. Nisi ad hoc habeat mandatum, num. 50. Aut nisi quis subiectus sit potestati alterius, num. 51. Vel nisi hoc ipsum stipulantis interit, num. 52. & *seqq.* Extraneus non potest directè pacisci tertio, bene tamen indirectè, num. 53. & 54. Etiam de Jure Canonico non potest quis pacisci alteri, num. 55. Nisi id fiat mediante juramento, num. 56. Donatio facta determinatè Ecclesiæ, an possit à quolibet acceptari, num. 57.

I. Pacisci de quibus rebus liceat? T. 35. num. 58. & *seqq.* Pacisci nemo potest de iis, quæ sunt contra bonos mores, num. 59. Aut impossibilia de jure vel facto, num. 60. Et quæ non sunt in commercio

1 2 homi-

5. Ordinem exercens Clericus, quem non habet, incurrit Irregularitatem, T. 28. num. 2. Suspensionem ab Ordine ita suscepto, num. 3. Excommunicationem & Degradationem, num. 5. Ad incurrendam tamen irregularitatem requiritur, ut exerceat verum actum Ordinis, num. 6. Et quidem serio, nu. 7. Ac temerè, num. 8. Clericus non Sacerdos Missam celebrare, vel sacramentalem confessionem audire attentans degradatur; & Curie seculari traditur, gravissimè puniendus; & quomodo? num. 13. & *seqq.*

Ordinem exercens Laicus non sit Irregularis, T. 28. num. 10. Gravissimè tamen puniatur: & qualiter, si Missam celebrare, vel Confessionem sacramentalem audire attentat? num. 13. & *seqq.* A qua poena non excusat ætas, dummodo 20. annum compleat, num. 14.

Ordinem furtivè suscipiens quis dicitur? T. 30. num. 2. Illicite sed validè ordinatur, num. 3. Nisi Ordinandus intentionem; vel protestationem faciat publicam non ordinandi furtivè se ingerentes, num. 4. & *seqq.* Doctrina practica ad propositum, num. 6. Non est consultum, ut Episcopus præmittat similem intentionem, num. 8. Furtivè suscipiens Ordinem est ab illo suspensus, & quandoque Irregularis, n. 10. & *seqq.* Quis dispensat in poenis furtivè suscipientium Ordinem? n. 12.

R. J. Ordo invalidè collatus debet iterari, C. II. R.

III. num. 5.

2. Ordo cognitionum, quid? T. 10. num. 3. Cur Rubrica, de Ordine Cognitionum, non sit superflua? num. 2. Circa Ordinem cognitionum est regularis, quòd illa causa prius sit tractanda, à cujus decisione dependet altera, num. 4. Idque exemplificatur, num. 5. & 6. Ac procedit etiam in qualibet exceptione peremptoria, num. 7. & 8. Atque in exceptionibus dilatoris, num. 9. Quæ præcedere debeat, si occurrat actio civilis, & criminalis? nu. 10. & *seqq.* An si Reus contra Actorem opponat spoliationem, prius debeat tractari causa spoliæ? nu. 18. Quid agendum, si causa principalis, & incidens, sint tractandæ coram diversis Judicibus? nu. 31. & *seqq.*

3. Ordo solvendi debita casu quo media non sufficiunt ad omnia solvenda. Vide *Solutionis Ordo.*

Ordo successiois ab intestato. Vide *Successio ab intestato.*

ORIGENES.

1. Origenis scripta, quomodo citentur? T. 1. num. 221.

ORIGO.

1. Origo patris an inspicitur quoad ordines suscipiendos? T. 11. num. 89. Et quid de origine matris? num. 92. Potest quis ordinari ab Episcopo loci ratione Originis, num. 87. 90. & 91. Dummodo ibi non fuerit natus foris, num. 88. Natus in mari, habet originem in domicilio patris, *ibid.* Quæ de facto requirantur, ut quis ratione originis possit ordinari ab Episcopo illius loci? num. 91.

OSCULUM.

Oscula & tactus impudici an, & quando solvant sponsalia? T. 1. num. 253. & *seqq.*

hominum, num. 61. Pacifci solum potest de iis rebus, quæ sunt pacifcentium propriæ, num. 62. Nequit promitti factum alienum, *ibid.* Cur possit legari res aliena, non autem promitti factum alienum? num. 63.

Pactum pro obtinenda re spirituali, an valeat? T. 35. num. 64. & seqq. Est irritum quando datur temporale pro spirituali, num. 64. Vel quando illud interuenit circa Beneficia, aut alia Jure Ecclesiastico prohibita, &c. num. 65. Alioquin promittere spirituale pro spirituali, non est illicitum, num. 66. Pactum, vi cuius Beneficium Ecclesiasticum debet pecuniâ resignari, non valet, imò est simoniacum, num. 67. Etiam quis cedat Beneficio litigioso, & alter vicissim quid temporale offerat, num. 68. Atque istud detur nomine expensarum, quas alter fecit in consecutione Beneficii, nu. 69. Quid, si interueniat autoritas superioris, v. g. Episcopi? nu. 70. Pactum, quo quis promittit novam pensionem vel augmentum antiquæ, si in Beneficio instituat, est illicitum, atque simoniacum, num. 71. Sive id fiat ante collationem Beneficii, sive in ipsâ, num. 72. Quid si primum interueniat post collatum Beneficium? num. 73. Pactum de succedendo in Ecclesiasticis Beneficiis, non valet, num. 74. Nec valet pactum in præjudicium Juris Parochialis, num. 75. Ique exemplificatur, num. 76. Pacta superiorum Localium Religiosorum Mendicantium sine licentia Ministrorum, vel Capitulorum Provincialium inita cum Prælati Ecclesiarum, de Jure Communi valent, num. 78. Secus spectatis eorundem privilegiis, num. 79.

1. Pactum quod filia dote contenta patri ab intestato non succedat, improbat, si Jure, nec valet, T. 35. nu. 80. & 81. Nisi fuerit juramento firmatum, num. 82. Quid, si hoc juramentum vi, aut dolo fuit extortum, n. 83. Filia ex Jurata renuntiatione dotis enormiter læta, post obtentam absolutionem à Juramento, potest petere ejus rescissionem, nu. 83. & 84. Pacta inferiorum ceteroquin invalida, an per consensum superioris convalidentur? num. 86. & seqq. Respondetur distinguendo inter pacta de Jure naturali invalida, & valida, num. 87. & 88. Pacta inferiorum confirmare debet superior requisitus, n. 89.

2. Pacto privatorum Juri publico minimè derogatur, T. 2. num. 242. & 244. Solvuntur instantiæ, num. 245. & seqq. Spoliatus non restituitur, quando post spoliationem inivit pactum cum spoliatore, quod nolit agere possessorio recuperandæ, T. 13. nu. 98. Tale pactum ante spoliationem initum non valet, bene tamen post; & cur? num. 99. Actio ex pacto nudo, an detur? T. 26. n. 119.

Pactum, per quod tollitur jus privati sibi publicè auctoritate concessum, valet secus, si tollitur Jus commune, T. 24. num. 98. Pactum non revocandi testamentum, Jure Civili est irritum; sitamen accesserit juramentum, obligat, num. 96. Vide supra *§. Juramentum contra leges.* Pactum tibi factum, extenditur ad heredem tuum, T. 24. num. 106. & num. 111. Obligatio juramenti promissorii ab altero acceptati, vi pacti transit ad heredes, num. 106. & seqq. Pactum de jure irritum, quando censetur confirmari juramento, T. 24. n. 125. & seqq. Vide supra *§. Contractus per juramentum.*

3. Pacta Emptionis Venditionis apposta. Vide *Emptionis Venditionis Pacta apposta.*

Pacta, an, & quando præjudicent successoribus? T. 30. n. 118.

Pacta Pignori, vel Hypothecæ adjecta quænam valeant? T. 21. n. 53. & seqq.

Pactum Additionis in diem quid? & quid Juris de eo? T. 17. n. 259. & seqq.

Pactum Antichryseos quid? T. 31. n. 53. Est illicitum, & usurarium, n. 54.

Pactum Legis commissoriae quid? & quid Juris de eo? T. 17. num. 253. & seqq. Item, T. 21. num. 55. & seqq.

Pactum retrovendendi, seu redimendi. Vide *Emptioni Venditionis Pacta apposta.*

5. Pactum Antichryseos, quid? T. 12. num. 108. Est illicitum & usurarium, nisi addit justus titulus, nu. 109. Quales sunt tituli exculantes pactum Antichryseos ab usura, n. 110. & seqq.

5. Pactum Legis commissoriae quid? & an licitum, vel usurarium sit? T. 19. n. 117.

R. J. Pacta servanda sunt, C. II. R. LXXXV. num. 2. &c.

PALEA.

1. Paleæ nomine, cur inscribantur nonnulla Capitula Decreti Gratiani? P. n. 83. & seqq.

PALINODIA.

5. Palinodiæ, vel Recantationis actio, an, quando, & quomodo institui possit, vel debeat? T. 36. nu. 13. & n. 16. Item, n. 28. & seqq.

PALLIUM.

1. Pallium, quid? T. 8. nu. 2. Et cujus formæ? num. 3. Ejusque mystica significatio, *ibid.* Quibus conferatur? num. 4. Sumitur de Corpore B. Petri; & cur? num. 5. Datur à solo Papa; & quibus concurrentibus? nu. 6. Olim etiam quatuor Patriarchæ principales Pallium contulerunt suis suffraganeis, num. 7. Pallium est præcipuum insigne Dignitatis Archiepiscoporum ac Superiorum Episcoporum, n. 4. Quamvis ex speciali privilegio etiam quibusdam Episcopis conferri soleat, *ibid.* Per Pallium confertur plenitudo Pontificalis officii, & nomen Archiepiscopale, num. 9. Ubi & quando sit utendum Pallio? num. 10. & seqq. Nequit unus alteri suum Pallium commodare, num. 19. Pallium non transit personam, sed cum persona sepelitur, nu. 21. Vide supra *§. Archiepiscopus.*

R. J. Pallii usus & privilegium, C. II. R. VII. numer. 7.

PAPA.

1. Papa est Christum in terris Vicarius, ac Ordinarius Ordinariorum &c. T. 31. num. 6. Duplex in Papa potest distingui potestas; nimirum absoluta, seu suprema, & ordinaria, nu. 7. & 8. & T. 2. nu. 459. Papa post Christum est Sponsus Ecclesiæ universalis; alii Episcopi sunt sponsi Ecclesiarum particularium, T. 7. n. 33.

Papa censetur omnia Jura in serinio pectoris sui habere, P. n. 213. In quo sensu dictum illud procedat? n. 214. & seqq. Papa non usurpat Jura Imperatoria, num. 218. Papa an possit facere novum Articulum Fidei? T. 1. n. 72. Aut reddere assertionem modò falsam, quæ prius erat vera? num. 73. & 74. Papa non intendit gravare eandem Ecclesiam, seu Colatorem, super receptione duorum ad Beneficium, nisi id exprefferit, T. 3. nu. 95. Papa non censetur jus quæsitum alicui tollere, nisi id exprimat, *cit.* T. 3. n. 117. & 118.

Papa potest ferre Leges sive Constitutiones Ecclesiasticas pro toto Orbe Christiano, T. 1. num. 53. & seqq. Habet suam potestatem immediate à Deo, n. 50. 53. & 54. Eamque exercet absque alia confirmatione, & ante suam consecrationem, nu. 55. Papa in suis Ditionibus obtinet etiam temporalem potestatem, & unde hanc acceperit? num. 56. Habet indirectè potestatem judicandi, & disponendi de bonis temporalibus omnium Christianorum,

num; num. 57. Et in quibus casibus tali potestate utatur? nu. 58. Papa convocando Concilium, non per hoc censetur huic absolute dare potestatem novæ leges condendi, T. 2. num. 63. & 64. Nec tamen istud frustra convocat, num. 65. Supra Papam non est Concilium Generale, nu. 66. Papa est subiectus Legi Divinæ, *cit.* T. 2. num. 273. An etiam teneatur præcepto Confessionis, vel Communionis Paschalis? *ibid.* Omni humanæ creaturæ est necessarium ad salutem, subesse Papæ, nu. 281. & 285.

Papa dispensare nequit in Jure Divino, T. 2. num. 455. Imò tenetur istud usque ad animam, & sanguinem confirmare, num. 456. Potest tamen id interpretari, num. 457. Ac secundum plenitudinem potestatis in omni Jure Ecclesiastico dispensare, nu. 458. Papæ potestas duplex, ordinaria & absoluta, quæ? num. 459. An possit dispensare circa canones Apostolorum? num. 460. Vel contra universalem statum Ecclesiæ? num. 462. Nefas est, quid sinistri de summa sede suspicari, num. 468. Papa scienter assumendo inhabilem ad Officium, vel Dignitatem, ipso facto censetur cum eo dispensare, num. 481. Secus si ignoret defectum, nec aliud exprimat, num. 482. Quomodo verum sit, quod Papa non censetur dispensare, nisi hoc specialiter exprimat? *ibid.* Papa cur possit dispensare, ut quis in eadem Ecclesia unâ cum Canonicis habeat duas Dignitates, Personatus, vel Officia, cum tamen hoc sit irrationabile, Ecclesiæ damnosum &c. T. 4. num. 70.

Papa, & cui si commiserit, potest dispensare cum illegitimis, T. 17. nu. 8. & seqq. Papa solus dispensat, ut filius immediate succedat patri in Beneficio, num. 36. Papa cum corpore vitiatu regulariter dispensat solus, & quidem non facile, T. 20. num. 36. Nec solet Papa directè dispensare cum corpore vitiatu, num. 37.

Papa potest ex parte derogare Immunitati Ecclesiasticæ, T. 4. num. 64. Ex concessione Papæ possunt Clerici Episcopo inferiores conferre sacramentum Confirmationis, T. 4. nu. 82. Imò & sacramentum Ordinis, num. 82. An ex privilegio Papæ possit Abbas, vel alius sacerdos conferre Ordines præferitum sacros? T. 13. nu. 14. & seqq. Et sacramentum Confirmationis? nu. 22. Papa non potest compelli ad Postulationem admittendam, T. 5. nu. 75. Neque potest compelli ad concedendam confirmationem Electi, T. 6. num. 28. Electus in Papam potest statim admittit, T. 6. n. 53. Papæ Electio debet fieri à duabus partibus Cardinalium præsentium, T. 6. num. 149. In electione Papæ possunt Cardinales variare post publicatum scrutinium; & quando? T. 6. n. 301.

Papa an possit Episcopum invitum ab una ad aliam Ecclesiam transferre? T. 7. n. 19. & seqq. Vide supra *§. Episcopus invitus.* Papa in Milliarum solemnibus utitur Pallio semper, & ubique; non sic inferiores Prælati, & cur? T. 8. num. 10. & 11. Papa potest renuntiare Papatu absque consensu Cardinalium, T. 9. n. 16. & n. 44.

Papæ Delegatus, vel subdelegatus, debet esse in Dignitate Ecclesiastica, &c. T. 29. nu. 70. & seqq. Vide supra *§. Delegatus.* Papa non potest delegare Diacono potestatem consecrandi Corpus Christi, bene tamen simplici Sacerdoti potestatem conferendi certos ordines, confirmandi, reconciliandi Ecclesias &c. T. 29. num. 86. Potest etiam causas Ecclesiasticas, imò & criminales Clericorum delegare Laico, v. g. culpam Regi, num. 92. Non tamen tollere Clericorum exemptionem in totum, num. 93.

2. Papa est Ordinarius Ordinariorum, T. 2. nu. 106. & 107. Coram Papa potest quilibet conveniri super causis spiritualibus, *ibid.* Papa potest limitare exemptionem Clericorum, T. 2. nu. 229. An etiam possit omnino tollere privilegium Fori Clericorum? num. 232. & seqq. Papa nequit dispensare, aut immutare jus, quando inde resultat decoloratio status Ecclesiæ universalis, T. 2. num. 133. Nec privilegium Fori Clericorum ex toto tollere; bene tamen in causis particularibus, ob rationes urgentes, num. 233. 234. & seqq. Vide infra *§. Privilegium Fori.*

2. Papæ, seu Litterarum Apostolicarum verba narrativa, quam vim probandi habeant? T. 19. num. 103. Papæ verba narrativa propriam factum narrantis, plenè probant, si super illis intentio ejus fundetur, nu. 104. An contra hæc admittatur probatio in contrarium? num. 105. & num. præc. Ista procedunt tam in materia favorabili, quam odiosa, nu. 106. Quid, si Papæ intentio fundetur super facto alieno, à se narrato? num. 107. Quando Papæ intentio super eis non fundatur, tunc verba narrativa Litterarum Apostolicarum nihil probant, num. 108. & seqq. Papa excommunicatum litteris saluans, non per hoc censetur eum absolovere, num. 109. Etiam si scienter excommunicato sic participet, nisi aliud exprimat, *ibid.* Papâ in Rescripto Ecclesiam exemptam appellante, non idcirco hujus exemptio est probata, num. 110. Etiam quempiam papâ titulo cujuslibet Dignitatis nominet &c. non per hoc in Dignitate illa ipsium approbare intelligitur, num. 111.

Papa non potest tollere Jus Divinum, imò tenetur illud usque ad animam, & sanguinem confirmare, T. 20. num. 256. Potest tamen illud interpretari, *ibid.* Atque ex certis causis statuere, ut creditur univelli, *ibid.* Papæ solus testimonio creditur, quando deponit de facto proprio, T. 20. num. 278. Papa potest ferre sententiam in alio, quam sit petitum; cum non teneatur ad observandum ordinem judicarium, T. 27. nu. 81. Ad Papam potest immediate appellari in causis Ecclesiasticis, T. 28. num. 6. & nu. 56. Imò & in prima instantia lis coram eo inchoari; & cur? nu. 6. Excipitur unicus casus, in quo non appellatur ad Papam, num. 58. A Papæ sententia appellari non potest, nu. 44. Appellatio à Judice seculari ad Papam, de rigore Juris non tenet, T. 28. num. 79. & 80. Nisi Laici litigantes, sint de temporali jurisdictione Ecclesiæ, num. 88. Tamen de consuetudine speciali potest tenere appellatio à Judice seculari ad Papam, num. 79. & 82.

3. Papa habet plenariam dispositionem super Beneficiis totius mundi, T. 5. num. 150. & seqq. & num. 220. Papæ electio requirit duas partes Cardinalium, T. 11. num. 33.

4. Papa omnes Laicos vocat filios, A. n. 304. Apud feminas addit dilectæ in Christo, *ibid.* Episcopus vocat fratres, *ibid.*

R. J. Papa in quovis Jure Ecclesiastico dispensare potest, C. II. R. I. num. 10. & 24. Si quid indefinitè statuit ordinariè pro utroque foro intelligendum venit, *ibid.* num. 25. Non censetur derogare consuetudini & statuti locorum nisi exprimat, C. II. R. XLVII. num. 7.

PARAMENTUM.

3. Paramenta Ecclesiastica de Jure solus Episcopus benedicere potest, T. 40. num. 49. Ex Privilegio possunt id quoque superiores Regulares, num. 50. Etiam pro alienis Ecclesiis, n. 51. Potestas benedicendi

endi Paramenta non potest acquiri consuetudine, nec ab Episcopis alius committi, n. 54.
3. Paramenta Ecclesiastica, quando excurrent ita ut nova Benedictione indigeant? T. 40. n. 53.

PARAPHERNALIA.

4. Paraphernalia bona, seu Parapherna quæ & quid Juris de illis? T. 20. n. 60. & seqq. Horum nec dominium nec fructus nec dispositionem habet maritus, nisi in quantum uxor concedit, n. 61. Parapherna cuius soluto Matrimonio restituenda? T. 20. n. 82. Uxor non perdit illa propter adulterium, num. 102. & seqq.

PARENS.

2. Parentes an possint esse testes pro filiis; & de contra? T. 20. n. 102. & seqq. Parentis nomine, qui omnes comprehendantur? n. 103. Parentes possunt esse testes in probanda filii ætate; & qualiter? n. 106. Item, quando agitur causa inter duos filios, n. 107. Ac in causa matrimoniali filiorum, quando agitur super consanguinitate &c. n. 109. Vel contractu matrimoniali, aut sponsalio inter æquales inito, n. 110. & 111. De consensu partis adversæ potest pater esse testis pro filio, num. 112. Parentes adversus liberos suos, & de contra testes esse non possunt, T. 20. n. 44. Fallit istud in causis matrimonialibus, quando agitur de impediendo matrimonio per Liberos contrahendo, num. 146. Item in criminibus læsæ Majestatis, Hæresis, & aliis hujusmodi, n. 149. Item quando utraque pars consentit, aut si veritas aliter haberi non potest, n. 151. Parentes, & Liberi, non coguntur inviti adversus se dicere testimonium, T. 21. n. 20. Imò nec volentes admittuntur ad testificandum contra se, n. 29. & 33.

4. Parentum contradictio vel dissensus an, & quando dissolvant sponsalia? T. 1. n. 277. & seqq. Et quando minz de exheredando? n. 279. & seqq.

Parentum consilium an, & quando requiratur ad contrahenda sponsalia? T. 1. n. 23.

5. Parentes non possunt in eodem lecto dormire cum tenellis infantibus, T. 10. n. 11. Pœna facientium contrarium, n. 12.

PAR.

2. Pares Curie, qui? T. 1. n. 135. Qualiter ab utraque parte sint eligendi? n. 136. Alieubi in horum locum successit Juxta ordinarius, n. 137.
3. Pares Curie quinam? T. 20. n. 57.
R. J. Par in parem non habet Imperium: quomodo intelligendum? C. II. R. LVI. n. 7.
3. Paria sunt non esse, & non apparere, T. 5. n. 348.
4. Paria delicta compensatione delentur, T. 19. n. 88.

PAROCHIA, PAROCHUS, PAROCHIANUS.

1. Parochia quando nimis ampla est, potest in Ecclesia filiali poni perpetuus Vicarius, unà cum congrua proventuum assignatione, T. 28. n. 29. Idem dicendum, quando Ecclesia Parochialis est unita Cathedrali, Collegiatae ac alteri Ecclesie, seu Monasterio &c. n. 27. Dempst nonnullis casibus in quibus solummodo potest constitui Vicarius temporalis, n. 27. & 28.

1. Parochi, seu ad regimen Ecclesie Parochialis promovendi, debent esse ætatis viginti quinque annorum, ad minus inchoatorum, T. 7. n. 212. Adeo ut dispensatus ad Presbyteratum antea recipiendum, non ideo censetur dispensatus ad Beneficium Parochiale obtinendum, nisi hoc exprimat, num. 213. Ad Parochialem Ecclesiam promotus, vel debet jam esse sacerdos, vel intrà annum promoveri

ad sacerdotium, T. 6. n. 210. Parochiali Ecclesie præficiendus debet esse, aut intra annum fieri sacerdos, T. 14. num. 16. Quòd si promotus ad Ecclesiam Parochialem intrà annum non ordinatur sacerdos, vacat de facto Ecclesia ipso jure, n. 29. Atque hoc ipsum procedit in Vicariis perpetuis Ecclesiarum Parochialium, num. 30. Quid dicendum de non promotis intrà annum qui habent Ecclesiam Curiatam non Parochialem? num. 31. Ac de Assumptis ad regimen Ecclesiarum Parochialium Collegiatarum? n. 32. Et de jure impeditis, quò minus intrà annum promoveantur ad Sacerdotium? num. 33. Annus hujusmodi quomodo sit computandus? *ibid.* Qui ob neglectam receptionem Sacerdotii post lapsum anni ipso jure privatus existit Ecclesia Parochiali, hæc pro ea vice deus ipsi conferri non potest, num. 34. & 35. Bene tamen pro alia vice, num. 36. Recipiens Ecclesiam Parochialem abique animo suscipiendi sacerdotium intra annum, tenetur ad restitutionem fructuum, num. 37. Secus, si talem animum habuit, & si postea non ordinatur, n. 38. Parochus num ad modicum tempus possit constituere Vicarium temporalem sine licentia Episcopi? T. 28. n. 52.

Parochi an veniant nomine Prælatorum, seu Ordinariorum? T. 31. num. 21. & seqq. Spectato Jure Canonico non habent jurisdictionem in Foro externo, sed pœnitentia tantum, num. 29. Solvitur instantia, num. 30. Parochus non nisi largè dicitur Prælati, num. 31.

2. Parochus communiter æstimatur, qui nunquam est ordinatus in Sacerdotem, invalide absolvit pœnitentes. T. 1. num. 202. Secus, si fuerit sacerdos, num. 203. Parochus quos libros habere tenetur? T. 22. n. 126. Vide *supra* §. *Libri Parochorum.*

3. Parochia proprie & improprie quid? T. 29. num. 2. & seqq. Parochus non potest alterius Parochi terminos intrare, *ibid.* Parochias erigere & dividere præter Papam solus potest & debet Episcopus, num. 4. Ad Parochiam requiritur primò, ut auctoritate Episcopi sit erecta. Secundo, ut habeat certum districtum, & populum, num. 6. Et perpetuum Parochum, num. 7. Cum cura animarum, num. 8. Jura Parochialia, quæ? num. 9. Parochiam mutare pro libitu potest Laicus non item Clericus, num. 11.

Parochia nova erectio requirit justam causam; & quam? T. 48. num. 1. & seqq. Item citationem Parochi antiqui, num. 15. Competentem dotem pro novo Parocho, num. 16. Et ut antiquo Parocho maneat jus Patronatus ad novam, num. 17. Ac debitus exhibeatur honor à novo, num. 18. Debet etiam fieri cum consensu Capituli, num. 19. Ac per Episcopum, vel per alium speciali mandato provisum, num. 21.

3. Parochianus proprius & alienus quis? T. 29. n. 10. Parochorum Residentia, quando & quomodo possint abesse ab Ecclesia? Vide *Residentia Parochorum.*

Parochus quomodo possit uti operâ Cooperatorum, seu Capellanorum? T. 4. n. 85. Non est ad nutum amovibilis, habet varia nomina, T. 29. n. 5. Parochi jura, quæ? n. 9.

Parochi Jure Divino tenentur Missam applicare pro Parochianis; & quoties? T. 41. n. 22. & seqq.

4. Parochus non potest dispensare in denuntiacionibus Matrimonialibus, T. 3. n. 37. Bene verò declarare eas non obligare, n. 39.

Parochi præsentia & testium quomodo requiratur ad valorem Matrimonii? T. 3. num. 52. & seqq. Vide *Præsentia Parochi & testium.*

Parochus qualis esse possit & debeat ad contrahendum Matrimonium? T. 13. n. 55. & seqq. Debet esse domicili;

RERUM ET VERBORUM.

clii, num. 58. & seqq. Valide assistit in utriusque Parochia, nu. 63. & seqq. Non item licite, nu. 65. Non debet esse necessarius sacerdos, nu. 70. Nisi ex delegatione assistat, nu. 71. Etiam irregularis, suspensus, excommunicatus, & putativus Parochus valide assistit, num. 73. & seqq. Non item intrusus, num. 77. Cui æqualiter dari possit licentia assistendi Matrimonio, n. 80. & seqq.

Parochus vagorum quis sit? & quomodo Matrimonio assistere possit? T. 3. n. 86.

Parochus Matrimonii Hæreticorum quis sit? T. 3. n. 140. & seqq.

5. Parochi quoties teneantur applicare Missas pro Parochianis, T. 3. num. 209. & seqq. Decreta S. Congregationis circa hoc, n. 210. & seqq.

R. J. Parochus percipit fructus sepulture à suis Parochianis etiam alibi sepulture, C. II. R. LV. n. 6.

Parochus non percipiens proventus sibi debitos non tenetur ad onera sibi junctâ, C. II. R. LV. n. 16.

PARRICIDIUM.

5. Parricidium quid, & quotuplex, & quæ pœnæ illius? T. 10. num. 2. & seqq. Alia pœna illius est de Jure Civili; & quæ? num. 5. & seqq. Alia de Jure Canonico; & quæ? n. 8. & seqq. Clericus Parricida degradatur, & Curie seculari traditur, n. 10.

PARS.

R. J. Pars continetur in toto, C. II. R. LXXX. num. 1.

PASTOR.

R. J. Pastor non excusatur si Lupus oves comedit & pastor nescit, C. I. R. X. per tot.

Pastoris nomine quinam veniant? C. I. R. X. n. 1.

Pastoris obligatio gravissima, C. I. R. X. n. 2. 3. Modus utilis corrigendi subditos, *ibid.* n. 5. Ignorantia invincibilis excusatur: prout & si sua facit, & Ovis perit, n. 6. 7. Vide *Prælati Ecclesiastici &c.*

PATERFAMILIAS.

5. Paterfamilias an, & quando, tenetur ad damna culpa Domesticorum causata? T. 17. n. 39. & seqq.

R. J. Pater filiam in adulterio comprehensam quomodo possit occidere? C. II. R. XXVIII. n. 4.

Pater ob nimiam inopiam potest vendere filium vel filiam, C. II. R. LXXVIII.

PATIENTIA.

2. Patientia domini, ad acquirendam quasi possessionem jurium incorporalium requisita, hoc ipso probatur, quòd sciens non reclamaverit, T. 12. num. 167. Aut reclamaverit quidem, sed altero resisteat postmodum taceat, num. 168. Iltud limitatur, num. 169.

PATRIARCHA.

1. Patriarcha, quis, & an sit idem ac Primas? T. 31. n. 11. Venit nomine Ordinariorum, n. 9.

Patriarchales sedes, quæ? P. num. 109. Olim etiam quatuor Patriarchæ principales Pallium contulerunt suis suffraganeis, T. 8. n. 7.

PATRINUS.

4. Patrini ex Baptismo, & Confirmatione quomodo contrahant cognationem spiritualem, T. 11. nu. 16. Quotnam esse possint, num. 19. Et quinam ex designatis cognationem contrahant? num. 20. & seqq. Conditiones requiritæ ad hoc, ut patrini contrahant cognationem spiritualement, nu. 24. & seqq. Patrinatorum obligatio quæ? num. 29. Parentes an, &

quando contrahant cognationem spiritualement? num. 30. & seqq.

PATRONUS.

2. Patroni Ecclesiastici præsentatio habet vim electionis, T. 16. num. 45. Lite pendente inter duos præsentatos ad Beneficium, an Patronus variare possit? n. 45. & 46.

3. Patronus quis sit? T. 38. n. 2.

Patroni Jura ac favores sunt jus præsentandi: & quomodo? T. 38. n. 66. & seqq. Item honor, & præcedentia in Ecclesia Patronata, num. 110. Non tamen ante Dominum territorialem, num. 111. Item Jus alimentacionis pro se, uxore, liberis, & familia, num. 112. Tempore inopie, num. 113. Ita ut egens habeat actionem contra Ecclesiam pro alimentis, num. 114. Ecclesia tamen non nisi de superfluis tenetur succurrere Patrono egenti, n. 115. Patronus non potest Ecclesie vel Beneficiario aliquid onus imponere, num. 120. Nisi in fundacione cum consensu Episcopi fuerit impositum, num. 121. Nullam habet jurisdictionem aut dispositionem circa bona Ecclesie, nu. 122. & seqq. Nec potest instituire vel amovere Beneficiatum, num. 124.

Patroni onus est, ut tueatur Ecclesiam, attendendo, ne bona ejus dilapidentur, T. 38. num. 117. Quid agere possit, ac debeat Patronus, si deprehendat errorem? num. 118. Debet insuper Ecclesiam tanquam Advocatum defendere, n. 119.

5. Patronus Rei in processu Criminali. Vide *Advocatus.*

R. J. Patronatus jus varia de eo, C. II. R. XXVIII. n. 7. R. XXXIII. n. 4. R. LXXXIII. n. 5.

Patronus Ecclesie quam habeat prerogativa honoris, & quam opera? C. II. R. LXXVII. n. 5.

Patronus impeditus præsentare privatur jure præsentandi, C. II. R. XLI. n. 14.

Patronus Laicus quadrimestre: Ecclesiasticus semestre habet ad præsentandum, C. II. R. LXXIX. n. 5. Patronus. Vide *Beneficium patronatum.*

PAUPER, PAUPERTAS.

2. Pauper, seu testis pauper, quis? T. 20. n. 93. Pauperes, vilescque Personæ, an à testimonio in judicio ferendo repellantur? n. 93. 94. & seqq. Regula est, quòd Pauper, vilisque Persona non sit idoneus, & omni exceptione major, nu. 94. & 96. Refertur sententia aliorum, contrariam regulam statuunt, sed defenditur prior Regula, num. 95. & 96. Hæc procedit in causis criminalibus, nu. 97. Hæc etiam in civilibus arduis, & magni præjudicii, num. 98. Secus in non ated arduis, n. 99. Ac in instrumentis, *ibid.* Imò & in cæteris casibus admittitur pauper ad testimonium, si persona ejus sit honesta, & nequam suspecta, n. 100. Notabilis Objectio contra præmissa, ejusque solutio, n. 101.

3. Paupertas non est de genere malorum, T. 20. n. 100.

3. Pauperes habent minus jus ad bona superflua Clericorum, quam alie præ cause, T. 25. n. 67. & seqq.

Inter pauperes quinam præferendi? n. 71.

Pauperum & miserabilium personarum speciale curam habere tenentur Episcopi, T. 4. n. 33.

Paupertas Religiosa, quomodo videtur retinenda, vel expendendo superflua? T. 15. n. 16. & seqq.

4. Pauperes in ordine ad obtinendam dispensationem in forma pauperum quinam sint & dicantur? A. n. 372. & seqq. Debent esse miserabiles, num. 373. Ita ut labore & industria tantum vivant, num. 374. Non omnes miserabiles sunt pauperes, num. 375. Nec omnes, qui labore & industria vivunt, num. 376.

Contraria consuetudo non est attendenda, *nu. 377. & seq.* Pauper est, qui de presenti nihil habet, *nu. 379.* Et si de futuro multum speret, & certe obtenturus sit, *n. 380.* Liberi divitum parentum ad propositum quando dicantur pauperes? *n. 381. & seq.* Bona Oratorum debent computari deducto aere alieno, & oneribus, *n. 382.* Pauper est, qui 50. aureos non habet in suis bonis, *n. 383. & seq.* Item qui ex suis bonis nullo fructus percipit, *num. 385. & seq.* Si Oratores habent bona, ex quibus saltem aliquos fructus annuatim percipiunt, exprimi debet, *n. 387.* Pauperes ad propositum plures adducuntur in specie, *nu. 389. & seq.* Non sunt pauperes qui ex bonis suis percipiunt notabiles annuos fructus, *n. 393.* Aut notabilem quantitatem in parata pecunia habent, *nu. 394.* Modica pecunia non eximit a paupertate, *nu. 395. & seq.* Debent Oratores ambo esse pauperes, *n. 397.* Et habere attestationem de paupertate ab Ordinario domicili habitacionis, *n. 398. & seq.*

4. Pauperum paupertas quomodo in praxi per informationem examinari, & de illa testimonium perhibere debeat? *A. nu. 402. & seq.* Interrogatoria ad hoc examen præscripta ab Urbano VIII. *ibid.* Formula attestandi de paupertate Oratorum, *nu. 403. & seq.* Quid si Ordinarius de paupertate Oratorum dubitat? *n. 405.*

Pauperes an & quando teneantur personaliter peregrinari Romam pro obtinenda dispensatione? *A. num. 401.*

5. Pauperes quinam criminaliter accusare possint, vel non? *T. I. n. 27.*

Pauperes possunt implorare Judicem Ecclesiasticum contra quemvis divitem, ut sibi subveniatur, *T. II. num. 26.*

P A X.

1. Pax, quid? *T. 34. num. 4.* Et quæ ejus commoda? *num. 5.* Judicium Ecclesiasticum est, discordantes ad pacem reducere, *num. 2.* Tutior est pax incerta victoria; & satis lucratur, qui se à litibus eximit, *num. 3.* In litibus seu controversiis causarum, quæ mala orientur juxta S. Yvonem, *ibid.* Si pax per hostem publico facto violatur, illicò altera pars potest arma resumere, *num. 17.* Secus, si ea violatur facto, duntaxat privato, *num. 18. & 19.*

Pacis bonum, seu conservatio vel confirmatio est causa dispensandi, *A. num. 74.* Papa super quibus impedimentis & quomodo dispensare possit? Vide *Dispensandi potestas competens Papæ.*

5. Pax Monasteriensis, & Osnaburgensis neminem Christianorum Principum ligat, *T. 7. num. 153. & seq.* Bulla Innocentii X. dictam pacem reprobans, *num. 154.*

Pax Religiosa Passavii & Augustæ Vindelicorum inita Catholicos inter, & Hæreticos num valeat? *T. 7. num. 152.*

P E C C A T U M.

R. J. Peccata in foro externo sæpe relinquuntur impunita, *C. II. R. V. n. 3. & 5.*

Peccati venia non datur nisi poenitenti, *C. II. R. V. num. 1. 3. & 4.*

Peccatum mortale qui unum non timet nec aliud timet, *C. I. R. IX. num. 2.* Unum committens poenam damni æquè incurrit ac si omnia peccata mortalia commisset, *ibid. n. 3. & 4.* Non verò poenam sentus, *ibid. n. 5.*

Peccatum non dimittitur nisi restituatur ablatum, *C. II. R. IV. per tot.*

PECULATUS, PECULIUM.

5. Peculatus Crimen quid, & quæ poena illius? *T. 18. n. 61. & seq.*

3. Peculum Clericorum quid? *T. 25. nu. 2.* Est quadruplex, patrimoniale nempe, *num. 3.* Quasi patrimoniale, seu industrialibus, *num. 4.* Quædam ab hoc reducuntur? *num. 5. & seq.* Peculum parsoniale quid? *num. 11.* Ecclesiasticum quid? *num. 12.* Peculii, seu bonorum patrimonialium perfectum dominium habent Clerici, *nu. 13.* Idem est de quasi patrimonialibus, seu industrialibus, *num. 14.* Atque parsonialibus, *num. 15.* Nec non de Ecclesiasticis bonis ad honestam sustentationem necessariis, *n. 16. & seq.*

Peculum Regularium quid? & quotuplex? *T. 34. num. 2.* Proprie tale non possunt habere in privato Religiosi, *num. 3.* Bene tamen improprie tale, *nu. 4.* Si sunt deputati Officiales, seu Administratores rerum Monasterii, secus non, *num. 5. & seq.*

P E C U N I A.

3. Pecunias habere quinam & quomodo possint Religiosi? *T. 35. n. 2. & seq.*

R. J. Pecunia non venit sub nomine Auri vel Argenti, *C. II. R. LXXX. n. 4.*

P E D A G I U M.

3. Pedagogium quid? *Tit. 39. Quis possit imponere? num. 40.*

P E N S I O.

1. Pensione annua in signum subjectionis sibi reservata, potest superior Ecclesiam sibi subjectam gratis eximere, *T. 36. n. 44.*

3. Pensio ut sic quid? *T. 5. num. 84.* Et quotuplex? *num. 85. & seq.* Clericus habens Pensionem tenetur recitare Officium parvum Beat. Virginis, *num. 89.* Pensio quando Beneficium, & quando non? *num. 90. & 92. ac seq.* Potest acquiri ante annum decimum quartum, *num. 94.* In materia favorabili venit nomine Beneficii, *num. 97. & seq.*

Pensio de Beneficiis, quis & an fieri possit? *T. 12. num. 84. & seq.* Imponitur vel Beneficiario, vel Beneficio, *num. 85.* Papa potest utrumque, *num. 86.* Inferior Papâ Pensionem perpetuam imponere, vel antiquam augere nequit, *num. 87.* Episcopus regulariter nequit conferre Beneficium sub reservatione Pensionis, *num. 88.* Ex causa tamen rationabili potest ad vitam Beneficiarii gravati consentientis, *num. 89. & seq.* Secundum aliquos etiam cum obligatione successoris, *num. 91. & seq.* Negativa est magis in Jure fundata, *num. 92. & seq.* Solvuntur contraria, *num. 96. & seq.* Relinquere Beneficium cum conditione solvendi Pensionem est illicitum, *num. 98. & seq.* Refertur quoad hoc edictum non gravandi Ecclesias Parochiales, *num. 100.* Probatum etiam rationibus, *n. 101.* Ex gravi causa potest Episcopus resignanti constituere Pensionem, *num. 102. & seq.* Potestque pro ea resignans supplicare Episcopo, *num. 105.* Submitendo tamen se ejusdem dispositioni, *num. 106.* De Pensione Vide etiam, *T. 39. n. 3. & seq.*

P E R C U S S O R, P E R C U T I E N S.

5. Percussor, etiam Laici delinquentis, esse prohibetur Clericus, *T. 25. num. 2. & seq.* Poena Percussoris Clerici, *num. 4. & seq.* Superiores Ecclesiastici, correctionis causâ, verberibus castigare possunt Clericos sibi subditos tam sæculares, *num. 6.* quàm Regu-

Regulares, *n. 8.* Idem possunt respectu Clericorum discipulorum Magistris, & Præceptores, ac seniores respectu juvenum; & quomodo? *n. 9.*

5. Percutiens Clericum, vel manum violentam ei injiciens quinam Excommunicationem Canonis incurrant? *T. 39. num. 105. & seq.* Et quinam ab eadem Excommunicatione immunes sint? *nu. 117. & seq.*

P E R E G R I N A R I, P E R E G R I N U S.

2. Peregrinari, ac esse sine domicilio, quis dicatur? *T. 2. num. 19. & 44. & 45.* Peregrinantes ad Sedem Apostolicam, constituti sunt sub hujus protectione, *T. 29. num. 3.* Et omnia interim contra ipsos attentata, revocantur, *num. 4.* Nisi quis eorum ab inferiori Judice fuerit citatione præventus, *num. 5.* Statuta de Clericis peregrinantibus, etiam procedunt in Laicis peregrinantibus ad Sedem Apostolicam, *num. 2.*

3. Peregrinis non licet caritè vendere, quàm indigentis, *T. 17. n. 436.*

P E R I C U L U M.

3. Periculum subire est pretio æstimabile, *T. 17. num. 152. & seq.* Ob id licet caritè vendere, *n. 156.* Periculum & Commodum, seu fructus ex re vendita. Vide *Emptionis Venditionis pericula.*

P E R I N D E.

3. Perinde valere quid? *T. 5. n. 173.*

4. Perinde valere, quid sit? & quando adhiberi debeat? *a. n. 391.* Formula supplicationis pro Perinde valere, *num. 392.*

P E R J U R U S.

2. Perjurus à solo Deo punitur; & quando? *T. 24. num. 145.*

R. J. Perjurus semel, semper præsumitur talis, nec ad jurandum admittitur, nisi contra se ipsum, *C. II. R. VIII. num. 16.*

P E R M U T A T I O.

1. Permutatio Beneficiorum, si fiat privatâ permutantium autoritate, est illicita, & simoniaca, *T. 9. num. 82. 83. & 84. & seq.* Et sic permutantes perdunt sua Beneficia, *num. 85.* Quatenus eisdem sunt privandi per sententiam, *num. 86.* Si fiat auctoritate superioris, tunc ipsa est licita, *num. 87.* Solvuntur rationes in oppositum, *num. 88. & 89.* Renunciatio Beneficiorum ex causa permutacionis, qualiter sit instituenda? *nu. 90. & seq.* Clerici permutare volentes debent sua Beneficia resignare in manus Ordinarii loci, *num. 91.* Et quid, si Beneficia sint diversarum Diocesium? *num. 92.* Quorum consensus ad permutacionem illam accedere debeat? *num. 93.* Ad ipsam etiam requiritur justa causa, *nu. 94. & 96.* Licet sufficiat sola expedientia, seu utilitas permutantium, *num. 95.* Requiritur insuper nova Beneficiorum permutatorum collatio, *num. 97.* Per Ordinarium, vel ejus superiorem facienda, *num. 98.* Etiam si cæteròquin collatio spectet ad Inferiorem, *num. 99.* Permutatio Beneficii debet fieri cum Beneficio, non cum Pensione, *nu. 100.* Alia eius requisita breviter referuntur, *num. 101.* Ante permutacionem possunt Clerici prius de ea inter se tractare, *num. 102.* Solvitur instantia, *num. 103.*

Permutatio est Contractus innominatus; & cur? *T. 35. n. 109.* Solvitur notabilis Instantia, *n. 110.*

3. Permutatio rerum quid? & quotuplex? *T. 19. n. 2. & seq.* Est Contractus innominatus, *num. 4.* Bonæ Anacleti Reiffenhuël Repertorium.

fidei, *nu. 5.* Ad Permutacionem requiritur res certa in specie, *nu. 6.* Et æqualis traditio rei, *nu. 7.* Ante quam secutam licet adhuc resiliire de Jure Civili, *num. 8.* Non item de Jure Canonico, *num. 9.* Omnis res certa in numero, pondere vel mensura consistens, quæ vendi, etiam permutari potest, *nu. 10. & seq.* Excepta re aliena, quæ vendi quidem, non tamen permutari potest, *nu. 12.* Res ad invicem permutandæ debent esse certæ ac fungibiles, *num. 13.* Res spiritualis pro temporali permutari non potest, *num. 14.* Bene tamen pro alia re spirituali, *num. 15.* Et quomodo? *n. 16.* Bona Ecclesiastica cum debita Juris solemnitate permutari valent, *num. 17. & seq.* Quænam requiratur solemnitas? *num. 19.* Minor sufficit ad permutandum, quàm vendendam rem Ecclesiasticam, *num. 20.* Male permutans ante traditionem non incurrit poenas Juris, *nu. 21.* Mancipia & servi Ecclesiastici, an, & quæ ratione permutari valeant? *num. 22. & seq.* Dux Ecclesiæ vel Beneficia an, & quomodo permutari vel commutari valeant? *num. 25. & seq.* In Permutacione Beneficiorum potest dimitti pinguius Beneficium constitui Penſio, *nu. 33.* Permutare possunt omnes, qui specialiter non prohibentur, *n. 34. & seq.* De Permutacione Beneficiorum remittit, *num. 37.* Propter gravem causam potest Episcopus cogere Beneficiatum ad permutandum Beneficium, *nu. 38.* Etiam Beneficiatus sit sine culpa, *n. 39.* Si aliâ viâ juvari potest, cogi non debet ad permutandum, *n. 40.*

P E R S O N A, P E R S O N A T U S.

1. Personæ conjunctæ, quæ? *T. 3. num. 58. & T. 37. n. 14. & T. 38. n. 80.*

2. Personæ egregiæ, domi suæ examinari debent in testes, *T. 20. n. 504. & seq.* Inter Personas egregias, quæ connumerentur? *n. 505.* Personæ miserabiles. Vide supra *Y. Miserabiles personæ.*

3. Personæ Ecclesiasticæ nomine quinam veniant in ordine ad gaudendum Immunitate? *T. num. 232. & seq.*

Personæ Principis nomine qui veniant? *T. 49. n. 140.*

R. J. Personarum acceptio. Vide *Acceptio.*

3. Personatus quid? *n. 35.*

P E R S U A S I O.

R. J. Persuasio dolosa plus est quàm violenta coactio, *C. II. R. XXVII. n. 8.*

P E R U C A.

3. Perucam portare est Clericis prohibitum, *T. I. num. 90.*

P E S T I S.

3. Pestis tempore caute la parochis & eorum Vicariis, *T. 4. num. 106.*

P E T E R E, P E T I T I O, P E T I T O R I U M.

R. J. Petere qui petit quod restitueri debet, dolo facit, *C. II. R. LIX. per tot.*

2. Mutuæ petitiones, quid? *T. 4. num. 6.* Vide infra *Y. Reconvencio.*

1. Petitio simplex ad Beneficium, quid? *T. 6. n. 15.*

3. Petitio hæreditatis quid? *T. 26. n. 517.*

2. Petitorium judicium an possit cumulari cum possessorio recuperandæ? *T. 12. num. 263. 264. & seq.* Sententia lata in petitorio, an pariat exceptionem rei judicatæ in possessorio? *num. 269. & 270.* Petitorium an possit etiam cumulari cum possessorio retinendæ? *num. 276. & seq.* Agens petitorio fatetur, se non possidere, *num. 279.*

Contrarium n. 282. & seqq. Quando partes agant possessorio & petitorio simul, quomodo Iudex procedere debeat? T. 12. num. 287. & seqq. Vide infra y. Possessorium iudicium. Sententia lata super petitorio, in executione prevalet sententiae latae super possessorio, num. 296. Petitorium iudicium ingressus, potest regredi ad possessorium ante conclusionem in causa, T. 12. num. 299. & seqq. Talis regressus de petitorio ad possessorium, ad quid deserviat? num. 303. Post conclusionem in causa non licet Adori a petitorio regredi ad possessorium, num. 305. & seqq. An tunc ex gravi causa possit Iudex talem regressum concedere? nu. 307. Regressus a petitorio ad possessorium, an etiam locum habeat in causis Beneficialibus? T. 12. num. 308. & seqq.

PIGNUS.

1. Pignus reddens debitori suo, non censetur tacite debitum remittere: secus si reddat ei Chirographum; & cur? T. 35. n. 13.
2. Pignus & Hypotheca quoad naturam & divisionem, T. 21. num. 2. & seqq. Accipitur varie, nu. 2. Desinitur, num. 3. Pignus & hypotheca large conveniunt, proprie differant, num. 4. Quomodo? num. 5. & seq. Inter Pignus & hypothecam quoad actionem inde sequentem nulla est differentia, num. 7. Pignus & hypotheca aliud est expressum, aliud tacitum, aliud conventionale, num. 8. & seq. Pignus pratorium, num. 10. Et Judiciale quid? num. 11. Hypotheca generalis quid, & quae comprehendat? num. 12. Recensentur ea, quae generali Hypotheca non comprehenduntur, num. 13. & seq. Pignus vel hypotheca specialis quid? num. 15. Tacitum & legitimum, seu legale quid? num. 16. Uxor ratione dotis habet tacitam hypothecam in cunctis bonis mariti, cum iure praedationis, num. 17. Ac etiam ratione bonorum paraphernalium administrationi viri commissorum, sine iure tamen praedationis, num. 18. Maritus etiam habet tacitam Hypothecam in bonis uxoris pro dote nondum tradita, num. 19. Et filius in bonis Contrahentium cum eo, ac bonis Officialium, num. 20. Item Minores & Pupilli in bonis Curatorum, & Tutorum, num. 21. Aique Ecclesiae & causae piae in bonis Praelati, & Administratoris, num. 22. Liberi quoque prioris Matrimonii bonis parentis ad secundas nuptias transeuntis, num. 23. Et Legatarum in bonis a Testatore relictiis, num. 24. Pupillos in re ex ipsius pecuniis empti, num. 25. Mutuas dans pecunias pro rescindendo aedificio ex ipso in aedificio suis pecuniis refecto, num. 26. Venditor in re vendita, donec pretium solvatur, num. 27. Locator in rebus, in praedium Urbanum invecdis, n. 28. In Praediis Rusticis speciale quid observatur, num. 29. & seq.
Pignus dare vel Hypothecam, seu oppignorare qui possint? T. 21. num. 33. Praelati Ecclesiarum, an & quomodo oppignorare possint? n. 34. & seq.
Pignori vel Hypothecae quae res subijci possint? T. 21. num. 37. & seqq. Res quae vendi & emi, etiam oppignorari potest, num. 37. Res aliena absolute oppignorari nequit, num. 38. Bene tamen conditionate, num. 39. Creditor pignus habens potest illud alteri oppignorare, num. 40. Emphyteusis hypothecari potest, num. 41. Instrumenta ad agriculturam spectantia non possunt oppignorari, num. 42.
Pignoris usus, & fructus, T. 21. num. 43. & seqq. Creditor invito Domino non potest uti pignore, num. 43. Bene tamen cum ejuldem expressa, vel

prudenter praesumpta voluntate, num. 44. & seq. Fructus ex pignore Creditor quidem percipit, sed eis in fortem computare debet, num. 45. & seq. fructus quoque, quos percipere potuisset, & non percipit restituitur debet, num. 48. Et quidem in pignore Conventionali tenetur ex culpa levi, in Pratorio autem ex sola lata, num. 49. Dominus Feudi non tenetur computare fructus perceptos a Feudo, sibi in pignus dato, num. 50. Nec maritus possessiones pro securitate dotis promissae in pignus datas, num. 51. Nec Clericus fructus Beneficii a Laico injuste possessi, sibi in pignus dati, num. 52.

3. Pignus & Hypotheca, quae jura, & quae obligationes pariat Creditori habenti pignus? T. 21. num. 66. & seqq. Creditor habet jus reale in pignore, potestque illud actione Hypothecaria prosequi, ubicunque existit, num. 66. Si pignus ad tertium existat, non potest contra illud agere Creditor, nisi prius debitorem principalem excuserit, num. 67. Actio pignoratoria Creditori contra debitorem competit, num. 68. Creditor retinere potest pignus, donec totum debitum, etiam cum expensis solvatur, num. 69. An & quando Creditor pignus vendere possit? num. 70. & seqq. Pignora vendens debet prius specialiter oppignorata, & illis non sufficientibus generaliter hypotheca vendere, nu. 75. Creditor pignus vendens pro se illud emere, nec per se, nec per alium potest, num. 76. Iuri conformiter vendens pignora tenetur de evictione, num. 77. Creditori Hypothecario competit jus Praedationis praeter alios Creditoribus, num. 78. Si pluribus eadem res fuit oppignorata, potior est Iure, qui prior est tempore, ibid. & num. seq. Praefertur tamen Creditor ille, qui mutuum dat ad conservandam, vel rescindendam rem oppignoratam, num. 80. Vel ad emendam rem cum conditione, ut ei maneat oppignorata, num. 81. Item pignus per instrumentum publicè erectum probare potest, praecedat habentem instrumentum privatum, num. 82. De Jure Praedationis Creditorum remissive, num. 83. Prioritas temporis circa constitutionem Pignoris attenditur ad horam, & momentum, num. 84. Creditor tenetur Pignus sibi traditum exactè diligentia tueri, & conservare, indigne resarcire damna, ejus culpa lata, vel levi illata, num. 85. Debitò soluto, tenetur Pignus usum cum fructibus restituere, deductis prius expensis necessariis, num. 86.

Pignus, & Hypotheca quid Juris? & obligationis pariat Debitori? T. 21. num. 87. & seqq. Debitor debitò soluto potest petere Pignus, & actionem contra non tradentem inlituere, num. 87. Etiam in casu, quò alius pro illo solvit, vel quo Creditor solutionem non acceptat, nu. 88. Item, si debitum compensatione deletur; vel Creditori Creditoris solvitur, aut Administratori Creditoris, nu. 89. Item si Creditor debitum tacite, vel expresse remittit, num. 90. Debitor minus idoneum Pignus constituens tenetur idoneum substituere ac etiam impensas & damna ratione Pignoris illata resarcire, num. 91.

4. Pignus vendere non potest creditor, nisi prius moneat debitorem, T. 1. n. 146.
5. Pignore uti, & frui absque labe simoniae, an, & quando potest creditor? T. 19. numer. 108. & seqq.

PLACERE, PLACITUM.

R. J. Placere, quod semel placuit amplius displicere non potest. Vid. verbo quod semel & c. infra.

2. Pla-

2. Placitum, quid? T. 9. nu. 25. Est prohibitum diebus Feriatis, ac regulariter invalidus omnis actus contentiose jurisdictionis, num. 26. & seqq. Bene tamen actus jurisdictionis voluntariae possunt fieri diebus Feriatis, n. 29. Vide supra y. Feriae.

PLAGIUM.

5. Plagium quid? T. 18. n. 57. Et quae poena illius? n. 58. & seqq.

PLEBANUS, PLEBS, PLEBISCITUM.

1. Plebanus, quis? T. 31. n. 28.
1. Plebis, & Populi vocabula, in quo differant? P. num. 175.
1. Plebiscitum, quid? & quomodo differat à Lege? P. num. 175.

PLERUMQUE.

R. J. Plerumque quid significet? C. II. R. XLV. num. 2.

PLURALITAS, PLURALIS, PLUS.

3. Pluralitas Beneficiorum. Vide Beneficiorum pluralitas.
R. J. Pluralis locutio duorum numero est contenta, C. II. R. XL. per tot.
2. Plus Peritio, quibus modis contingat? T. II. nu. 2. & seqq. Plus petitur quatuor modis; videlicet, Re, n. 2. & 3. Loco, nu. 4. Tempore, num. 5. & Causa, num. 6. Quae sint poenae plus petentium in Judicio? nu. 7. 8. & seqq. Induciae temporis, quae ratione dupliciter Reo in poenam Actoris plus tempore petentis? nu. 9. & 10. Plus petens causa, loco, & re; condemnatur in expensas, n. 12. An etiam incurrat poenam Tripli? n. 13. & 14. Praedictae poenae locum non habent; si probetur, non malitiose plus petitum fuisse, n. 15. Actor plus debito petens, potest imponi poenae ante litis contestationem, n. 16. Restitutis tamen adversario expensis, si quas idcirco fecit, n. 17. An etiam post litem contestatam poenitens evitet poenas? n. 18. & 19. Adore plus petente, an Reus possit simpliciter negare totam petitionem? n. 20. & seqq. Affirmatur; & cur? num. 21. Juristarum cauta responsio: Nego narrata, ut narrantur, n. 22.
R. J. Plus & minus quomodo sumatur? C. II. R. XXXV. n. 2. R. LIII. n. 2.
Plus semper in se continet, quod est minus, C. II. R. XXXV. n. 3. R. LXXX. n. 1.

P O E N A.

1. Poena sanguinis nunquam imponitur per Sacros Canones, P. n. 199. Poena latae sententiae, & ferendae sententiae, quae? T. 2. n. 207. Unde colligi possit poenam esse latae, vel ferendae sententiae? nu. 207. & 208. & seqq. In dubio poena censetur esse ferendae sententiae, num. 208. Idem dicendum, quando lex solum comminatur poenam, num. 209. Vel per verba futuri temporis loquitur imponendo poenam, num. 210. Aut utitur verbis imperativi modi, quae non efficiunt immediate ipsam poenam, num. 211. Quid si verba Legis imperativi modi immediate poenam efficiant? nu. 212. & seqq. Haec verba: Sit excommunicatus, Sit anathema, an denotent poenam latae sententiae, num. 215. & 216. Poena latae sententiae denotatur per ly, Excommunicamus, nu. 217. Et per ly, ipso facto, ipso jure, num. 218. Aut quando Legislator sibi, vel Legi suae, vim ipsius attribuit, ut Auctoritate nostra, n. 219. & 220. Poena ipso jure imposita, quomodo Anaclei Reiffensuel Repertorium.

non raro in Sacris Canonibus dicitur imponi per Iudicem? num. 220. Leges poenam ferendae sententiae continentes, quae ratione obligent? T. 2. nu. 221. & seqq. Et quomodo obligent continentes poenam latae sententiae? num. 226. & seqq. Poena ipso jure imposita, si aliam executionem externam non requirat, commisso crimine statim habet locum in conscientia, num. 226. ibid. Secus est in poenis externam executionem requirentibus; nam in his ulterius opus est sententiae declaratoriae Iudicis, num. 227. & 228. Dummodo poena non sit imposita sub clausula, Alia etiam declaratione non secuta, num. 229. Notabilis differentia inter poenas latae, & ferendae sententiae, nu. 230. Et inter sententiam condemnatoriam, & declaratoriam Iudicis, n. 231. & seqq. Quid operetur jus bona conscientia retinendi poenam usque ad sententiam Iudicis? n. 232. & 233.
2. Poena pecuniaria est levior quavis poena corporali, T. II. num. 11. Poenae plus petentium in Judicio, quae? num. 7. & seqq. Vide supra y. Plus petitio. Poenam violentibus dies Festos ab Ecclesia indictos, possunt statueri Principes saeculares, T. 9. nu. 14. Poenae I. Si quis in tantam, C. Unde vi. locum duntaxat habent post sententiam Iudicis, T. 13. num. 38. & 64. In poenis infligendis semper incipiendum est à minore poena, quantum fieri potest; & crescente contumacia, crescere debet & poena, T. 14. num. 128. Poena Rei contumacis, quae? num. 126. & seqq. Vide infra y. Rei contumacis poena. Poena civilis reputatur privatio Beneficii Ecclesiastici, T. 18. num. 121. Satius est, impenitum relinquere facinus nocentis, quam innocentem damnari, T. 18. nu. 120. Reo an possit injungi poena extraordinaria ob solas vehementes presumptiones? T. 23. num. 70. & seqq. Dicere, quòd quis majore, vel minore poena sit afficiendus, eò quòd delictum magis vel minus fuerit probatum, est inconveniens, n. 72.

3. Poenae Violantium Jus Aplyi, T. 49. n. 211. & seqq. Quis ab eis solvat? n. 221.
Poenae Violatorum Immunitatis realis, & personalis quae? T. 49. nu. 276. & seqq. Quis ab eis absolvere queat? n. 291. & seqq.
Poenis in Alternativis datur quandoque optio Reo, quandoque Iudici, T. 1. n. 52.
4. Poena conventionalis secundum aliquos sponsalibus apponi non potest, T. 1. num. 187. Contrarium est probabilius, num. 188. quia non est contra jus naturale, n. 189. nec humanum, n. 190. Nec contra rationem legis, nu. 191. Probatur ex jure Civili, nu. 192. Et Canonico, nu. 193. & seqq. Probatur à paritate arthae, num. 197. Solvuntur objectiones, n. 199. & seq.
Poenae contrahentium & assistentium Matrimonio Claustrino, T. 3. n. 115. & seqq.
Poenae Clericorum Matrimonium attentantium, T. 6. n. 18. & seqq.
Poenae legis incurrantur à transgressoribus etsi poenam ignorent, T. 7. n. 27.
Poenae secundò nubentium. Vide Secundarium nuptiarum poenae.
5. Poena ut sic quid, & quotuplex? T. 37. num. 2. & seqq. Desinitur, ibid. Alia est Civilis, ac criminalis, alia conventionalis, alia Legalis, alia judicialis, n. 3. Criminalis alia pecuniaria, alia corporalis, alia capitalis, alia non capitalis, n. 4. Alia ordinaria, alia extraordinaria, n. 5. Alia negativa, alia positiva, num. 4. Poenam augere, vel minuere regulariter non potest Iudex Inferior, nu. 7. Bene tamen Princeps supremus, num. 8. & ex causa rationabili etiam Iudex inferior, nu. 9. In poenis arbitrariis debet Iudex procedere juxta qualitatem delicti, num. 10. Poena arbitraria potest esse etiam ultimum

ultimum supplicium, *nu. 12.* In pœnis mitior pars est eligenda, *n. 13.* Ita tamen, ut gravior delicta non nimis clementer puniantur, *n. 14.*
 Pœna Ecclesiastica, vel Canonica quid, & quotuplex? *T. 37. num. 16. & seqq.* Enumerantur plures species illius, *num. 17.* Aliæ sunt medicinales; & quæ? *n. 18.* Aliæ vindictivæ; & quæ? *n. 19.*
 Pœna Carceris, seu carceratio. Vide *Carceres*, vel *Carceratio.*
 5. Pœna confiscationis bonorum, etiam Clericis imponi potest: & quomodo? *T. 37. n. 112.*
 Pœna degradationis. Vide *Degradatio.* Pœna depositionis. Vide *Deposito.*
 Pœna exilii, seu relegationis quid? *T. 37. n. 106.*
 Pœna infamiz. Vide *Infamia.*
 Pœna inhabilitatis ad Beneficia, quid, & quomodo obliget? *T. 37. n. 20.*
 Pœna pecuniaria quid? an & quando à JUDGE Ecclesiastico imponi possit? *T. 37. n. 98. & seqq.* Licet imponitur, ita tamen, ut non Judici Ecclesiastico, sed cause piæ applicetur, *num. 99.* Olim limitabatur hæc doctrina, *num. 100.* Hodie universaliter procedit, *num. 101.* Solvitur objecto, *num. 102.* Si Episcopus est pauper, potest pœnam pecuniariam sibi, vel fabricæ suæ Ecclesiæ applicare, *num. 103.*
 Pœna privationis Beneficiorum quid, & quomodo obliget? *T. 37. n. 21.*
 Pœna Torturæ quid, an, & quando contra Clericos adhiberi valeat? *T. 37. n. 105.*
 Pœna verberationis quid sit, & qualiter in usu? *T. 37. n. 104.*
 Pœna violentum Censuram. Vide *Violantes Censuram.*
 Pœnæ violentum sigillum Confessionale. Vide *Sigillum Confessionale violentum pœnæ.*
 Pœnæ abortivæ. Vide *Abortivæ pœnæ.*
 Pœnæ Apostatarum. Vide *Apostatarum pœnæ.*
 Pœnæ Blasphemiz. Vide *Blasphemia.*
 Pœnæ Calumniariorum, *T. 2. num. 6. & seqq.* Cause excusantes ab illis, *n. 12.*
 Pœna Clerici Percussoris. Vide *Percussor.*
 Pœna Clerici Venoris. Vide *Venatio.*
 Pœna Collusionis. Vide *Collusio.*
 Pœna Concubinatus. Vide *Concubinatus.*
 Pœna delicti puerorum. Vide *Puerorum delicta.*
 Pœna destructionis in Monasterium hodie mutata est ad Trimeses, vel perpetuos carceres, *T. 20. numer. 28.*
 Pœnæ exponentium Infantes. Vide *exponentium Infantes pœnæ.*
 Pœna Exercentis Ordinem, quem non habet. Vide *Ordinem Exercentes.*
 Pœnæ Falsi. Vide *Falsi pœnæ.*
 Pœnæ Filiorum, & Nepotum hæreticorum. Vide *Hæreticorum Filii & Nepotes.*
 Pœna furtivè suscipiens Ordinem. Vide *Ordinem furtivè suscipiens.*
 Pœna fornicationis. Vide *Fornicatio.*
 Pœnæ Hæreticorum. Vide *Hæreticorum pœnæ.*
 Pœnæ Homicidii Casualis. Vide *Homicidii casualis pœnæ.*
 Pœnæ Homicidii voluntarii injusti. Vide *Homicidii voluntarii injusti pœnæ.*
 Pœna incendiarii. Vide *Incendiarius.*
 Pœna incestus. Vide *Incestus.*
 Pœnæ Magiæ. Vide *Magia.*
 Pœnæ Maledici. Vide *Maledici.*
 Pœnæ Parricidii. Vide *Parricidii pœnæ.*
 Pœna Clerici per salum promoti. Vide *Ordinatus per salum.*
 Pœnæ Rapinæ. Vide *Rapina.*
 Pœna Raptus Personæ Luxuriæ causa. Vide *Raptus Personæ.*

Pœnæ Reiterantium Baptulna. Vide *Baptulna Reiterantium pœnæ.*
 Pœna Sacrilegii carnalis. Vide *Sacrilegium carnale.*
 Pœnæ Schismaticorum. Vide *Schismaticorum pœnæ.*
 Pœna Sodomiz. Vide *Sodomia.*
 Pœna Sortilegii. Vide *Sortilegium.*
 Pœna Stupri. Vide *Stupri pœnæ.*
 Pœnæ Ulurarum. Vide *Ulurarum pœnæ.*
 Pœna arbitraria Judicis temper debet esse regulata, & conformis qualitati delicti, *T. 37. numer. 10. & seqq.*
 Pœna debet esse proportionata culpæ; *T. 37. num. 2.*
 Pœna illa ubi nulla, ubi nulla culpa, *T. 37. num. 2.*
 Pœnam Legis incurrit transgressor, etsi pœnam ignoret, *T. 3. n. 321.*
 Pœna per sententiam criminalem imposita an, à quo, & quando possit minui? *T. 1. n. 515.*
 Pœna ubi nulla determinatur, arbitrio Judicis relinquatur, *T. 17. n. 29.*
 R. J. Pœna debet esse juxta mensuram delicti, C. II. R. XII. *num. 6.* debet suum tenere auctorem, R. XXII. *num. 4.* estnoxæ vindictæ: & ubi nulla culpa est, ibi nec est pœna, R. XXXIII. *num. 2.* in pœnis benignior est interpretatio faciendâ, R. XXX. *n. 10.* R. XLIX. *per tot.* Vid. etiam *Leges pœnales.*
 Pœna in pœnam alicujus introductum non debet in ejus commodum converti: & quomodo? C. II. R. LXI. *num. 10.*
 — pœna pro delicto semel exacta, alia exigi non potest, C. II. R. LXXXIII. *num. 3.*

POENITENTIA.

1. Pœnitentiæ Sacramentum est secunda post naufragium Tabula, *T. 2. n. 147.* Cur sit iterabile, non autem Baptulnus? *n. 148.*
 2. Pœnitentiæ Sacramentum est secunda post naufragium Tabula, *T. 18. n. 136.*
 4. Pœnitentiæ qualis imponenda? & quomodo pro dispensatione in foro externo? *a. 241.*
 Pœnitentiaria pro solo Foro interno concedit dispensationes, *a. num. 233.* Quid juris? Si quis laborat publico, & occulto impedimento, *num. 324.* Ex quibus causis? & super quibus impedimentis dispenset Pœnitentiaria? *n. 418. & seqq.*
 R. J. Pœnitentes digni sunt venia, C. II. R. XXXIII. *num. 8.*

POLLICITATIO.

1. Pollicitatio, quid, & quomodo differat à Pacto? *T. 35. num. 3.*

POLLUTIO.

3. Pollutio seu violatio Ecclesiæ sit injuriosa sanguinis effusione, *T. 40. num. 15.* Et quali? *num. 16. & seqq.* Fit etiam per homicidium in ea commissum: & quale? *num. 19.* Item per illicitam feminis effusionem: & quale? *num. 20.* Ac per sepulturam excommunicati, aut infidelis, vel infantis non Baptizati, *num. 21.* Ob nullum occultum delictum polluitur Ecclesiæ, *num. 22.* Effectus Pollutionis Ecclesiæ qui? *num. 23.* Si Ecclesiæ consecrata violatur, debet statim, & quidem per Episcopum reconciliari.

POLYGAMIA.

Polygamia, quid? *T. 21. num. 1.* Polygamia nunc prohibita, *num. 2.*

PONTIFEX.

PONTIFEX.

R. J. Pontificum anni computantur à die Coronationis, non electionis, C. II. R. LXXXVIII. *nu. 10.*

POPULUS.

1. Populi & Plebis vocabula, in quo differant? *P. n. 175.* Populus Romanus. Vide infra *Populus Romanus.* Populus peccat non acceptando legem justam, & ritè publicatam, potestque puniri, *T. 2. n. 144. & seqq.* Quid agendum, si Populus justam habeat causam non acceptandi legem, *nu. 143.* Vide supra *Acceptatio.* Populi nomine in materia odiosa non comprehenditur Clerus, *T. 1. n. 318.*
 2. Populi nomine, quid intelligatur? *T. 20. n. 196.*

PORTIO.

3. Portio Canonica sepulchræ, seu quarta funeralis quid? *T. 28. nu. 46. & seqq.* Ejus quantitas in quo consistat? *num. 47. & seqq.* Debetur de omnibus & solis, quæ Ecclesiæ alienæ, vel ratione funeris, vel per ultimam voluntatem defuncti obveniunt, *num. 49. & seqq.* Limitatur in relictis causæ piæ, & in casu decedentis Novitii aut servitialis Religiosorum, *num. 51.* Ac ubi est consuetudo de aliquibus non dandi portionem, *num. 52. & seqq.* Sola Ecclesiæ aliena, in qua defunctus sepelitur, tenetur ad portionem Canonicam, *nu. 54.* Regulares quam plures exempti sunt à portione Canonica, *nu. 55.* Observanda circa usum privilegiorum in materia Portionis Canonice annotantur, *num. 56. & seqq.* Portio Canonica debet solvi Parochio defuncti, *nu. 44. & seqq.*
 Portio congrua. Vide *Congrua Portio.*
 Portio Canonica Episcopalis? *T. 24. num. 59.* Quantitas ejus quæ? *num. 60.* Portionem Episcopalem dare tenentur omnes Ecclesiæ, & loca pia, *num. 61.* Limitatur in Monasteriis & Ecclesiis exemptis, *num. 62.* Et in non exemptis casu, quo eis quid relinquatur pro Fabrica, luminaribus &c. *num. 63.* Hæc portio passim sublata est per consuetudinem, *num. 64.*

POSITIO.

2. Positiones ad quid sint inventæ? *T. 18. num. 186. 188. & 196.* Fiant plerumque ab Actore, quamvis etiam à Reo fieri possint, *n. 187.* Positio, quid? *nu. 189. & seqq.* Debet esse affirmativa, non negativa, *nu. 190.* Ponens facitur omne id, quod ponit, *ibid.* Positio juris, an sit admittenda? *n. 191.* Positio impertinens, vel pertinens, quæ? *nu. 192.* Utrum sit admittenda positio impertinens, vel stante dubio, an sit impertinens? *num. 193.* Clausula, salvo jure imperimentum, & non admittendorum, quid operetur? *n. 194.*
 Positiones exhibentur in scriptis, *T. 18. num. 195.* Et quidem prævio juramento, *num. 195. & num. 187. & 188.* Reus ad positiones Actoris respondere recusans, habetur pro confessio, *num. 197.* Idem dicendum de Actore, si recuset respondere ad positiones Rei, *num. 198.* Ut non respondens positionibus habeatur pro confessio, quæ requirantur conditiones? *n. 199. & 200.* Requiritur ad hoc etiam sententia declaratoria Judicis, *nu. 201.* An & quæ sint causæ rationabiles non respondendi ad positiones sibi oblatas? *T. 18. nu. 202. & seqq.* Inter has est, si positio sit superflua, seu impertinens, *num. 203.* Aut obscura, *nu. 204.* Vel captiosa; & quæ sit talis? *num. 206.* Item, si positio sit multiplex, nisi explicetur, *num. 207.* Vel si sit juris, & non facti, *n. 208.* Aut criminosa, *ibid.* Positionis obscuræ declarationem antea petat responsurus; alioquin

sibi præjudicat, *n. 205.* Positio debet fieri postivè, non interrogatorie, *n. 209.*

Positiones differunt multipliciter ab Articulis, *T. 18. num. 211.* In praxi tamen plerumque inter se confunduntur, *num. 212.* Positiones variè differunt ab Interrogatoriis; & in quibus? *n. 215. & seqq.* Positiones quæ possint facere? *T. 18. num. 218. & seqq.* Eas possunt facere partes litigantes, ac etiam Reus, *n. 218. & 287.* Judex non potest facere positiones, *num. 219.* Bene tamen Procurator; & quando? *n. 220. & 221.*

Positiones, quando jam sunt affectæ de Actis, nequeunt revocari, vel mutari, *T. 18. num. 222.* Bene tamen antea, *num. 223.* Positio quando dicatur esse de Actis? *n. 224.* Positio erronea potest revocari, si doceatur de errore, *nu. 225.* Potest etiam revocari in continentem, *n. 226.* Ac declarari, *num. 227.* Positio etiam ab adversario negata, non potest mutari, *num. 228.* Quamvis tunc adversarius non possit uti confessione ejus, *nu. 229.* Positiones an possint fieri ab eo, qui renunciavit probationibus? *num. 230.* Positiones in qua parte judicii possint fieri? *T. 18. num. 231.* An possint fieri ante litem contestatam? *nu. 231. & 232.* Et post contestationem in causa? *num. 233. & seqq.* Admittuntur tunc pro habendis responsionibus tantum, *nu. 234.* An Reo, antequam respondeat, danda sit copia positionum? *T. 18. n. 236. & seqq.* Et quid servetur alicubi de consuetudine? *nu. 237.* Siante consuetudine dandi copiam positionum, ea non datur, nisi petatur, *num. 238.* Utrum Reo debeat dari terminus ad deliberatè respondendum positionibus? *num. 239.* Regula est negativa, *ibid.* Limitatur tamen in certis casibus, *nu. 240. 241. & 242.* Positionibus est respondendum præ simpliciter, *nu. 243.* Præ simpliciter respondere, quid importet? *nu. 244.* Positionibus tenentur respondere ipsi Principales, *n. 245.*

POSSESSIO, POSSESSOR, POSSESSORIUM.

1. Possessio immemorialis, est titulus melior de toto mundo, *T. 4. n. 189.*
 2. Possessio unde sic dicatur? *T. 12. num. 2. & seqq.* Possessio rerum immobilium est dignior, quam mobilium, quæ vilis est & abjecta, *num. 3.* Possessionis definitio, quæ? *num. 4. & seqq.* Possessio nis nomen, quandoque tribuitur ipsi rebus possessis, *nu. 5.* Possessio propriè, est rerum corporalium: quasi possessio, incorporalium, *num. 6.* Possidere & esse in possessione, differunt, *n. 9.* Possessio solo animo acquiri nequit, bene tamen acquisita retineri, *n. 10.* Quænam possideri non possint? *num. 11.* Possessio temporis immemorialis, est iustus titulus, in dè melior titulus de toto mundo, *T. 26. n. 144.*
 Possessionis divisio est multiplex, *T. 12. num. 12. & seqq.* Possessio juris, seu civilis, *num. 13.* Possessio facti, seu naturalis, *nu. 14.* Possessio juris & facti simul, quid? *nu. 15.* Qui alieno nomine possidet, non possidet, *num. 16.* Et qualiter tunc Dominus retineat possessionem? *ibid.* Possessio civilissima, quæ? *nu. 17.* Possessio iusta, & iniusta; item bona, & male fidei, quæ? *nu. 18.* Possessio vacua, ejusque requisita, *num. 19.* Possessio libera, *num. 20.* Possessio non vacua, quæ? *num. 21.* Possessio plena? *num. 22.* Possessio pacifica, quæ? *num. 23.* Possessio habens plus juris, quam facti, *nu. 24.* Et habens multum juris, & multum facti, declaratur, *num. 26.*
 Possessio, an, & quomodo differat à Proprietate? *T. 12. num. 27. & seqq.* Nihil habet commune cum proprietate, *num. 28. & 29.* Differt à proprietate